

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 611. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm32977/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

ket befinder sig i „Lugt-Huset,“ nærede vi til at tage lidt Hensyn paa, hvad Man der kaldte Stats-Ansigender og gaae ind i den Syns-Raad, Hærs-Medlemmer af dette fluttede Selskab havde for de store Værdens-Begivenheder.

Vi forlod Mithridat, da han kiedde Fred af Sylla, men denne Hæders-Mand havde naturligviis intet andet Besægt om Fred end Baaken-Ellisford, saa han fandt det overflødig at give Soret paa Hvide før, hvad der fulgte af sig selv, naar han sat Sværdet i Steden. Deraf fulgte imidlertid, at Troppene der blev i Asien ansaae sig fuldelig berettigede til at rove og plyndre hvor der var mest at hente, uden at bende sig om Grænse-Vælt, og da Mithridat saae, han stik ikke kunde faae, hvad han kaldte Fred, og havde desuden stik intet imod en Krig, naar den kunde haare Bæjning, blev det uløskellige Lille-Asien ved at være en Dums-Plads og et Rov for Krigs-Folket paa begge Sider, uden at Man i Rom brod sig synderlig drom, saa at selv Lucius Tog var egentlig kun en Privat-Sag, hvorved han ventede at giøre sin Lykke, ligesom en Spanier ved at gaae til Amerika eller en Engelsk-Mand ved at gaae til Ostindien. Han gjorde den ogsaa virkelig, ved saaledes at plyndre Stæderne i Pontos og Armenien, at han kom hjem som en Millionær og lærde Folk i Rom, hvad det var at leve paa en stor Fod; thi denne Syllaner var endnu langt stivere i Græskten end hans Herre og havde en anderledes fin Smag, saa han stræbte at forbinde den Nierlandske Prægt og Dverbaad med hele den Græske Dannelsse og giøre sit Hus paa een Gang til en Samlings-Plads for Alt hvad der glimtede og smagde godt og skabte Kent^{*)}. I denne Henseende er Lucius, som havde et prægtigt Bibliotek og var en stor Velsnyder af lærde Folk, en ganske mærkelig Mand, men da han i Asien havde ført Krigen, som han selv sagde, paa

*) Plutarchs Lucullus. Appians Mithridatiske Krig 64-90.

